

Vilniaus infektologų draugija

Doc. Eugenijus Broslavskis
Lietuvos infektologų draugijos ir
Vilniaus medicinos draugijos garbės
narys, 30 metų buvęs Vilniaus
infektologų draugijos pirmininku

Pagrindinis gydytojų draugijų tikslas, be įvairių kitų darbų, yra narių kvalifikacijos kėlimas. Kvalifikacija keliamą išklausių pranešimus apie naujausių ligų patogenezę, naujus diagnostikos ir gydymo metodus. Nemažą dalį čia sudaro praktikos gydytojų dalijimasis patirtimi pranešimuose, retų ir netipiškai pasireiškiančių ligų stebėjimas. Posėdžiuose mokslininkai gali aptarti savo atradimus ir stebėjimų rezultatus.

Pastaraisiais dešimtmečiais įvairių specialybių gydytojais įsteigė savo pagrindinių specialybių draugijas. Tą patį 1972 metais padarė ir infektologai. Be to, Vilniuje toliau veikia Vilniaus medicinos draugija (VMD), jungianti visų specialybių draugijas. Vilniaus infektologų draugijos (VID) genetinės šaknys glaudžiai siejasi su senosios VMD veikla, kuri iš pradžių dažnai nagrinėjo infekcines ligas.

VMD įkūrė prof. Jozefas Frankas. Draugijos pirmininku buvo išrinktas garsus profesorius, Vilniaus universiteto rektoriaus brolis Andrius Sniadeckis, sekretoriumi – prof. J. Frankas. 1806 metų gruodžio 12 dieną (tada gruodžio 24 dieną) Vilniaus universiteto prabangioje bibliotekos salėje įvyko iškilmingas posėdis, kuriame buvo paskelbta apie VMD įkūrimą. Ši data minima ir mūsų laikais.

1807 metais buvo patvirtintas draugijos diplomą ir ženklas, vaizduojantis stovinčią deivę Izidę, apsuptą palmių vainiku. Jis iki šiol naudojamas VMD logotipe. Tais laikais Vilniaus krašte, kaip ir kitur, buvo paplitusios infekcinės ligos – cholera, raupai, difterija, skarlatina, pasiutligė ir kt. Šios ligos labai dažnai buvo aptariamoms draugijos posėdžiuose. Tai matyti likusiuose protokoluose. Pabrėžtina, kad jau pirmajame draugijos posėdyje buvo pranešimas apie vakcinacijos reikšmę ir svarbą. Ši tematika plačiai svarstoma ir šiandien.

Draugijos nariai rūpinosi, kad 1808 metais būtų įsteigtas vakcinacijos institutas Vilniuje, kuris gamindavo raupų vakciną.

Vos įsikūrusi draugija daug dėmesio ir darbo skyrė epidemiologijos klausimams. Ypač daug prie šių klausimų sprendimo prisidėjo Napoleono armijos pasitraukimas at-

gal pro Vilnių. Kilo dizenterijos, vidurių šiltinės ir ypač dėmėtosios šiltinės epidemijos. Jos buvo plačiai aptariamoms draugijos posėdžiuose.

Pradžioje iki 1832 metų draugijos veikloje aktyviai dalyvavo Vilniaus universiteto dėstytojai, o uždarius universitetą iki 1842 metų – Medicinos chirurgijos akademijos darbuotojai. Tais laikais draugijos posėdžiuose buvo svarstomos disertacijos apie įvairių infekcijų paplitimą, kliniką, gydymą. 1811 metais posėdyje svarstyta J. Judickio disertacija apie hepatitą, 1815 metais – J. Dirvianskio apie pasiutligę, 1820 metais – M. Kačkovskio apie skarlatiną, 1822 metais – F. Rimkevičiaus apie krupą. 1826 metais svarstyta A. Semaškos disertacija apie dizenteriją, 1828 metais – M. Mianovskio apie stabligę, 1829 metais – M. Kačkovskio apie pasiutligę, 1838 metais – D. Danefelto apie vidurių šiltinę, kt.

Uždarius akademiją, nuo 1842 metų VMD tapo vieninteliu medicinos mokslo centru Lietuvoje. Jos nariai tyrė ir nagrinėjo gyventojų sergamumą, būdingiausias ligas. Posėdžiuose daug dėmesio buvo skiriama praktikos naujovėms ir kazuistikai. Nuo 1885 metų draugijos iniciatyva Vilniuje pradėti registruoti žmonės, mirę nuo infekcinių ligų. Ilgametis draugijos pirmininkas prof. A. Adomavičius kiek galėdamas rūpinosi ir mokslu. Daug darbų jis padarė tvarkydamas biblioteką ir archyvą, kuriame 1844 metais buvo 5 214 pozicijų (publikacijų ir rankraščių).

Draugijos narių daugėjo, nes daugėjo ir gydytojų Vilniuje. 1807 metais draugijoje buvo 21 narys, 1832 metais – 31, 1863 metais – 74, 1900 metais – net 119. Draugijoje buvo ir garbės narių. Dažniausiai tai buvo žinomi mokslininkai – E. Berlingas, S. Botkinas, R. T. Lenekas, R. Kochas ir daugelis kitų. Išrenkami ir nariai korespondentai, kurie siųsdavo savo darbus, o kai kurie skaitydavo pranešimus posėdžiuose.

XIX amžiaus pabaigoje, remiantis bakteriologijos atradimais, posėdžiuose naujai pradėta nagrinėti infekcinių ligų patogenezė, diagnostika, epidemiologija ir profilaktika. Susirinkimuose dažnai skelbiamos ir propaguojamos L. Pastero sukurtos vakcinoms nuo pasiutligės. Difterijos ir kitų ligų, gydymas traktuojamas naujoviškai. Draugijos nariai vieni pirmųjų buvo supažindinti su 1906 metais F. Šaudinio atrasta blyškiaja spirocheta (sifilio sukėlėja). 1908 metais gresiant choleros pavojui, rugsėjo 23 dienos posėdyje numatyta jai taikyti ankstyvąją diagnostiką, izoliaciją, gydymo taktiką ir laidojimo taisykles.

Ypatingoms draugijos progoms skirtuose posėdžiuose minėtas E. Dženerio 70 metų jubiliejus (1821 metais), ilgamečio draugijos pirmininko (30 metų) prof. A. Adomavičiaus 50 metų darbo sukaktis bei kitų žymių žmonių

jubiliejinės datos. VMD pradėjo rengti ir savo 30 ir 90 metų veiklos sukakčių minėjimus. Šios tradicijos išliko iki šiol.

Į draugijos narius buvo priimta lietuvių visuomenės ir kultūros veikėjų, gydytojų – A. Domaševičius (1895 metais), A. Vileišis (1898 metais), S. Matulaitis (1909 metais), J. Basanavičius (1909 metais). Jie lietuvių kalba laikraščiuose ir knygelėse skleidė medicininės ir sanitarinės žinias.

Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, draugijos veikla nutrūko ir buvo atnaujinta tik 1916 metais. Anuomet pirmininku buvo išrinktas T. Dombrovskis. Posėdžiuose buvo nagrinėjama epidemijų ir skiepijimo reikšmė bei su tuo siejami ryšiai su okupacine vokiečių valdžia. 1916 metų gruodžio mėnesį posėdžiai vėl nutrūko ir buvo atnaujinti 1918 metų rugsėjį. Posėdžiaujama buvo įvairiose vietose, bet dažniausiai Raudonojo kryžiaus organizacijos patalpose (dabartinė Basanavičiaus gatvė). 1919 metais atkūrus Vilniuje Medicinos fakultetą, pagyvėjo ir VMD veikla. Prie to daug prisidėjo chirurgas T. Dombrovskis, kuris 1920 metais vėl išrinktas pirmininku. Susirinkimai pradėti rengti reguliariai universiteto bibliotekoje. 1922 metais pirmininku išrinktas Medicinos fakulteto profesorius A. Januškevičius, kuris parūpino atskiras patalpas draugijai iš universiteto komplekso (Pilies skersgatvyje 24). Jos susidėjo iš salės ir 3 kambarių. Iškilmingas atidarymas įvyko 1924 metais.

1930 metais buvo įkurta Vilniaus vaivadijos sekcija, kuriai priklausė 27 miesto gydytojai. VMD narių skaičius padidėjo ir stabilizavosi: 1925 metais jų buvo 172, 1931 metais – 199, 1937 metais – 160, iš kurių vilniečių buvo apie 100–120 narių. Draugija turėjo keliasdešimt garbės narių.

Greta VMD, Vilniuje buvo įkurtos ir specialybių mokslinės draugijos (sekcijos) – terapeutų, chirurgų, pediatrų, ginekologų, psichiatrų, higienistų, oftalmologų, bet infektologų sekcijos nebuvo, nors tuo metu jau veikė gana garsi infekcinė ligoninė Žvėryne.

Nuo 1931 metų, prof. K. Micheidos siūlymu, posėdžiai pradėti rengti kas savaitę (išskyrus vasarą). Nemažai laiko skirta užkrečiamųjų ligų plitimui, nes vidurių šiltinė, dizenterija, difterija ir kitos infekcinės ligos buvo labai paplitusios. Posėdžiuose taip pat svarstyti sanitarijos, mitybos, higienos klausimai, nes nuo jų priklausė infekcinių ligų plitimas. 1925–1939 metais VMD leido spausdintą žurnalą *Pamiėtniki Wilneskiego Towarzystwa Lekarskiego (Vilniaus medicinos draugijos darbai)*, nors, kaip rašė prof. P. Čibiras, straipsnių apie infekcinės ligas ten buvo mažai. Tarp jų galima paminėti E. Gerlee apie epideminį meningitą, H. Marynowskos apie skarlatiną ir prof. V. Jasinskio apie tymus (1935 metais). Garsus pediatras E. Gerlee dirbo infekcinėje ligoninėje, po karo trumpam buvo išrinktas skyriaus vedėju.

1939 metais, Vilnių grąžinus Lietuvai, prasidėjo naujas draugijos veiklos etapas. 1940 metais gegužės 19 dieną 12 iniciatyvių gydytojų organizavo steigiamąjį VMD susirinkimą. Jame išrinktas draugijos valdybos pirmininkas A. Jurgelionis, vicepirmininkas J. Ūsas (vienu metu antraeilės pareigas ėjo infekcinėje ligoninėje) ir 2 sekretoriai, vienas jų – jaunas gydytojas P. Čibiras. Kitas draugijos posėdis *Pirmasis ligoninės gydytojų mokslo sekcijos viešasis susirinkimas* įvyko 1940 metų gruodžio 2 dieną. Jame perskaitytas sekcijos steigimo protokolas, pristatytas pranešimas *apie pūliuojančio danties galimybę sukelti organizmo infekciją*, rodomi ligoniai. Posėdyje dalyvavo 39 gydytojai, pirmininkavo gyd. Fr. Lukovskis, sekretoriavo – P. Čibiras.

Vokiečių okupacijos metais VMD negalėjo oficialiai egzistuoti. Jos priedanga buvo klinikų gydytojų konferencijos, o 1943 metais vokiečiams uždarius Vilniaus universitetą, draugijos veikla visiškai nutrūko.

Pasitraukus vokiečiams, jau 1944 metų rugpjūčio mėnesį Trakuose, manoma, P. Čibiro iniciatyva, įvyko pirmoji pokarinė gydytojų konferencija, kurioje dalyvavo sveikatos apsaugos komisaras V. Girdijauskas, Vilniaus miesto sveikatos skyriaus vedėjas P. Lazutka. Susirinkime perskaitytas pranešimas apie dizenterijos protrūkį Trakų rajone (P. Čibiras, L. Sokolova), gvil-dentas klausimas apie VMD veiklos atkūrimą.

1945 metų rugsėjo 19 dienos posėdyje vėl buvo atkurta VMD. Pirmuoju draugijos laikinojo prezidiumo pirmininku išrinktas doc. B. Penkauskas, vicepirmininku – prof. J. Kairiūkštis, sekretoriumi – gydytojas epidemiologas V. Kviklys. Iki 1946 metų lapkričio 1 dienos įvyko 11 visuotinių susirinkimų ir 9 sekcijų posėdžiai, perskaityti 47 pranešimai, nemažai užkrečiamųjų ligų tematika. Draugiją sudarė 200 narių.

Specializuota infektologų draugijos užuomazga reikėtų laikyti 1947 metų rugsėjo 19 dieną. Tada prie terapijos sekcijos susibūrė infektologų grupė. Pirmininku išrinktas Infekcinės ligoninės vyr. gydytojas J. Chomenko, pavaduotoju – Ch. Tokeris, sekretore – E. Kriklenko. Grupės veikla apsiribojo Infekcinės ligoninės patologoanatominėmis ir klinikinėmis konferencijomis. Tais laikais infekcinių ligų paplitimą ir profilaktiką kontroliavo Sveikatos apsaugos skyrius bei Higienos mokslo tyrimo institutas. Problemų buvo daug, nes sparčiai plito infekcinės ligos – šiltinė, difterija, skarlatina, dizenterija ir kt.

1951 metų sausio 2 dieną Sveikatos apsaugos ministerija organizavo pirmąjį sanitarijos, epidemiologų ir infektologų respublikinį suvažiavimą. Jis šalies mastu prisidėjo prie epidemiologų, mikrobiologų ir infektologų draugijos kūrimo. Oficialiai draugija susiformavo 1954 metais. Lietuvos epidemiologų, mikrobiologų ir infektologų draugijos pirmininku išrinktas Mokslų akademijos narys korespondentas prof. V. Girdzijauskas, pavaduotojais – med. m. kand.

P. Čibiras ir T. Podsedlovskis, sekretoriais – J. Prapiestis ir M. Zakas. Ši valdyba lygiagrečiai vadovavo ir Vilniaus filialui. Kaune įkurtas atskiras filialas. Vėliau tokių filialų atsirado Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje. Draugijos prioritetas – skiepai, kurie turėjo padėti suvaldyti difteriją. Buvo aptarinėjami ir kiti profilaktiniai klausimai. 1958 metais įvyko antrasis higienistų, mikrobiologų ir infektologų suvažiavimas, atspausdintos pranešimų tezės.

1962 metų gruodžio 18–19 dienomis Vilniaus infekcinėje ligoninėje kartu su Vilniaus universiteto Infekcinių ligų katedra įvyko 2 dienų popietinė konferencija. Atspausdinta programa. Dalyvavo ne tik vilniečiai, pranešėjų buvo ir iš Kauno (doc. J. Gimžauskas, doc. S. Šimanskienė), iš Talino (L. Sokolova), iš Minsko (doc. N. Bondareva). Perskaityti 26 pranešimai, kuriuos apibendrino doc. P. Čibiras. Pamenu gydytojų konferencijoje ir man teko pristatyti savo pirmąjį pranešimą apie vidurių šiltinės kliniką.

1964 metais Vilniuje įvyko trečias Epidemiologų, mikrobiologų ir infektologų mokslinės (EMJD) draugijos (taip pavadintas) suvažiavimas. Svarstyti salmoneliozės, kolienterito, poliomiellito klausimai, akcentuotas tymų skiepu aktualumas, hepatito profilaktikos priemonių reikšmė, sergamumo mažinimas. Išleistos pranešimų tezės.

1964 metų birželio mėnesį iškilmingame draugijos posėdyje paminėtas pirmininko prof. V. Girdzijausko 60 metų jubiliejus.

1965 metų vasario mėnesį įvyko Epidemiologų, mikrobiologų, infektologų draugijos ir Higienos mokslo tyrimo instituto konferencija, kurioje dalyvavo nemažai garsių svečių iš kitų miestų – akad. A. Smorodincevas (Peterburgas), akad. V. Gromaševskis (Kijevas), akad. I. Chocionovas, akademijos nariai-korespondentai V. Podjapolskaja ir V. Riazanovas (Maskva) ir kiti svečiai.

Tais pačiais 1965 metais išrinkta atskira Vilniaus epidemiologų, mikrobiologų ir infektologų draugijos valdyba, kurioje doc. P. Čibiras tapo pirmininku, J. Šapoka – pavaduotoju, Ch. Tokeris – sekretoriumi, E. Bulajienė – išdininke.

1969 metų gruodžio 25–26 dienomis įvyko Lietuvos Epidemiologų, mikrobiologų ir infektologų mokslinės draugijos konferencija. Daugiausiai pranešimų buvo apie vidurių šiltinę, dizenteriją, salmoneliozę, kirminų invazijas, kiek mažiau apie virusines infekcijas. Tais pačiais metais gydytojai infektologai draugijoje sudarė savo atskirą sekciją. Jai priklausė 40 narių. Pirmininku išrinktas prof. P. Čibiras. Sekcijoje buvo nagrinėjami tada labai paplitusio hepatito klausimai.

1970 metų gruodžio 29 dieną Infektologų draugijos sekcija, Vilniaus universiteto katedra ir Infekcinė ligoninė konferencijų salėje organizavo mokslinę praktinę konferenciją žarnyno ir kvėpavimo takų ligų tematika. Programa atspausdinta tipografijoje ir plačiai išplatinta. Įvyko 2 posėdžiai – rytinis (11–14 val.) ir popietinis (16–19 val.).

Išklausyta 15 pranešimų, kuriuos pristatė ligoninės gydytojai (skyriaus vedėjai I. Gonikštein, M. Burneikienė, V. Čižas, E. Špilevskaja) ir katedros darbuotojai. Pasisakė Vilniaus universiteto Mikrobiologijos katedros moksl. kand. A. Vaitilavičius. Man teko pristatyti pranešimą apie vidurių šiltinės gydymą levomicetinu ir tetraciklinu. Prof. P. Čibiras perskaitė įdomų pranešimą, skirtą 165-osioms VMD metinėms ir jos ryšį su infektologų sekcija.

1972 metais prof. P. Čibiras buvo pakviestas į TSRS infektologų steigiamąjį susirinkimą, kur buvo išrinktas sąjunginės infektologų draugijos valdybos nariu. Tais pačiais 1972 metais spalio 6 dieną Vilniuje, Sveikatos apsaugos ministerijos patalpose, įvyko steigiamasis Lietuvos infektologų draugijos (LID) posėdis. Jame dalyvavo 50 infektologų iš 5 didžiųjų Lietuvos miestų. Nutarta draugijos filialus įkurti Vilniuje ir Kaune. Valdybos pirmininku išrinktas prof. P. Čibiras, pavaduotoja – prof. S. Gruodytė, sekretoriumi – doc. J. Ūsaitis, išdinininku – Vilniaus infekcinės ligoninės vyr. gydytojas E. Motiejaitis. Pradžioje LID valdyba atlikdavo VID funkcijas, nes jos sudėtyje buvo nemažai vilniečių.

Po karo VMD aktyviai dirbo tik atskiros sekcijos, pasivadinusios draugijomis, pavyzdžiui, terapeutų chirurgų, stomatologų, rentgenologų, dermatologų, akušerių-ginekologų. Nuo 1972 metų prie šio aktyvaus darbo prisijungė ir LID. Plenariniai susirinkimai VMD buvo reti, kartais padėdavo organizuoti arba sukviesdavo susirinkimus Sveikatos apsaugos ministerija arba Sveikatos apsaugos skyrius. Juose buvo svarstomi tuo metu aktualūs epidemiologijos ir infekcinių ligų klausimai.

1975 metų rugsėjo 19 dieną Vilniaus chirurgų draugijos iniciatyva Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje įvyko bendras visų specialiųjų VMD (faktinių sekcijų) posėdis, kuriame gyd. Č. Kunevičius apžvelgė VMD 1945–1975 metų veiklą. Tais pačiais 1975 metais gruodžio 11 dieną įvyko antras plenarinis posėdis, kuriame gyd. Č. Kunevičius skaitė pranešimą apie VMD 170 metų veiklą. Susirinkime nutarta išleisti visų specialiųjų VMD sekcijų veiklos istorinę apžvalgą, įkurti draugijos muziejų ir kt. 1976 metų gruodžio 15 dieną įvyko trečiasis draugijos plenarinis posėdis, skirtas daktaro Jono Basanavičiaus gimimo 125-osioms metinėms. Prof. P. Čibiras perskaitė pranešimą apie Lietuvos medicinos patriarcho gyvenimą ir darbą. Šiame posėdyje VMD pirmininku išrinktas Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto dekanas prof. S. Pavilionis. Pirmininku jis išbuvo ilgiausiai – iki 1997 metų. Posėdžio pabaigoje prof. P. Čibiras buvo išrinktas garbės nariu ir jam įteiktas garbės nario diplomas.

1977 metų kovo 11 dieną draugijos muziejuje įvyko išplėstinis draugijos valdybos posėdis, kuriame dalyvavo 20 specialiųjų draugijų pirmininkai. Jame išrinktas draugijos valdybos prezidiumas, pirmininkas – prof. S. Pavilionis, 2 pavaduotojai – prof. P. Šimulis ir J. Šapoka (Vilniaus miesto

sveikatos skyriaus vedėjas), atsakinguoju sekretoriumi – gyd. Č. Kunevičius, sekretore – med. m. kand. D. Tripnienė, išdininke – gyd. Z. Gerdaitytė. Draugijos valdybos nariais tapo visų specialiųjų draugijų pirmininkai. Tenka konstatuoti, kad tolesnėje draugijos veikloje D. Tripnienė (vėliau tapusi docente) iki mirties buvo pagrindinė VMD darbo organizatorė ir varomoji jėga. 1988–1999 metais ji buvo išrinkta VMD pirmininke, parengė 2 knygas apie VMD ir labai gražiai iliustruotą albumą (2005 metais), organizavo visus valdybos susirinkimus, svarbių posėdžių filmavimus, tvarkė draugijos archyvą. 1977 metais posėdyje buvo nutarta plenarinius visų draugijų susirinkimus organizuoti ne rečiau kaip 1–2 kartus per metus. Draugijos lėšas sudarė specialiųjų draugijų įnašas – 10 proc. metinių pajamų.

Svarbus VMD valdybos posėdis įvyko 1977 metų spalio 14 dieną. Jame pirmininko prof. S. Pavilionio siūlymu įsteigtas diplomai ir piniginei premija už geriausią praėjusių metų darbą, įdiegtą medicinos praktikoje Vilniuje. Kandidatas slaptu balsavimu renkamas valdybos posėdyje, o skelbiamas plenariniame posėdyje gruodžio mėnesį. Šis procesas vyksta iki šių dienų. Apdovanojimai buvo įteikti ir infektologams. Šiame posėdyje buvo apsvarstyti, patvirtinti draugijos įstatai ir tais pačiais metais gruodžio mėnesį įregistruoti Vilniaus miesto sveikatos skyriuje. Nuo to laiko VMD veikia nuolat ir reguliariai, jos posėdžiuose dalyvauja VID valdyba, nemažai infektologų.

VID pradėjo gana ritmišką darbą. Kasmet vyko 4–5, kartais – net 8 posėdžiai. 1973 metais draugijoje buvo 45 nariai, tarp jų keli – iš rajonų. Visus posėdžius rengdavo prof. P. Čibiras, kuris buvo ir LID draugijos pirmininkas, todėl nemažai susirinkimų buvo organizuojami kartu su Sveikatos apsaugos ministerija arba kitomis valstybinėmis įstaigomis ir jie buvo skirti visai Lietuvai.

1973 metų kovo mėnesį Kaune įvyko sąjunginė konferencija meningokokinės infekcijos klausimais. Joje pirmininkavo ir labai įdomų pranešimą perskaitė žinomas vakarietiškujų pažiūrų prof. V. Pokrovskis. Renginyje dalyvavo daug infektologų iš Vilniaus. Man teko skaityti pranešimą meningokokinės infekcijos klausimais.

1974 metų lapkričio mėnesį Vilniuje įvyko sąjunginė konferencija apie žarnyno bei kvėpavimo takų infekcijas, išklausti 43 pranešimai. Dizenterijos gydymo klausimais kalbėjo žinomas akad. A. Bilibinas. Konferencijoje gausiai dalyvavo ir kitų specialybių gydytojai (iš viso – 245).

Nemažai posėdžių vyko su kitomis draugijomis, bet ne Vilniaus miesto infekcinės ligoninės konferencijų salėje. Posėdžiuose gana dažnai pranešimus skaitė kviestiniai kitų miestų ir šalių atstovai: 1973 metais – prof. O. Jira (Praha), 1974 metais – prof. P. Boronis (Lenkija), 1975 metais – prof. V. Pavilanis (Kanada) ir prof. A. Lysenko (Maskva), 1976 metais – prof. A. Bliugeris (Ryga) ir med. m. dr. H. Bernhartas (Vokietija), kt. Nemažai posėdžių buvo su

medicinos mokslo progreso universitetu, nagrinėti teorijos ir praktikos klausimai (imunitetas – doc. A. Svičiulis, mikrobu adaptavimas – doc. V. Vaičiuvėnas) ir kt. Keletas posėdžių įvyko su gastroenterologų draugija. Viename iš jų apsvarstyta doc. J. Pučinsko disertacija.

1973 metais kartu su Vilniaus universiteto Medicinos fakultetu garbingai pažymėtas prof. P. Čibiro 60 metų jubiliejus. Ta proga buvo atspausdintas kvietimas su profesoriaus nuotrauka, be gausių sveikinimų, infektologai posėdyje perskaitė 7 pranešimus.

Infekcinės ligoninės susirinkimų salėje posėdžiai nebuvo dažni. Jų tematika įvairi – meningitai, maisto toksinės infekcijos, australiškojo antigeno tyrimo reikšmė hepatito diagnostikoje, kraujo storio lašo reikšmė žaibinės meningokokemijos atvejais, acetoneminiai vaikų vėmimai, amebiazė, jersiniozės ir kt. Ligoninėje draugijos nariai ir svečiai pristatydavo apžvalginius pranešimus iš įvairių konferencijų kituose miestuose ir užsienyje (Lvive, Saratove (1973 metais), Kanadoje (1975 metais doc. A. Svičiulis), Minske, Rostove (1975 metais), Maskvoje (1977 metais)).

1976 metų kovo mėnesį draugijos posėdyje, laikantis senos VMD tradicijos, apsvarstyta ir mano (E. Broslavskio) medicinos mokslų kandidato disertacija. Prof. P. Čibiro paskirti oponentai (klinikistas ir epidemiologas) nurodė daugybę pastabų. Dalį jų po svarstymo (aprobacijos) Maskvoje teko gražinti, paliekant pradinį variantą.

1978 metais dauguma narių dalyvavo Vilniaus miesto salėje gausioje sąjunginėje konferencijoje choleros klausimais.

1979 metais prof. P. Čibiro pasiūlymu buvo išrinkta atskira VID valdyba, kurios pirmininku tapo med. m. kand. E. Broslavskis, pavaduotoja – doc. B. Luneckaitė, sekretore – A. Perkauskienė, poliklinikų atstove – A. Maknavičienė, išdininke – O. Pocienė. Išrinkta revizijos komisija: pirmininkė – doc. I. Narkevičiūtė, nariai – Ž. Svičiulienė, L. Lukoševičienė.

Vėliau kas 5 metus vyko valdybos rinkimai. Jos sudėtis keitėsi nedaug, bet pirmininku likdavo doc. E. Broslavskis.

1985 metais rinkimuose įvyko nedideli pakeitimai, darbui palengvinti (kiekvienas posėdis buvo kruopščiai protokoluojamas, renkami dalyvių parašai) išrinkta dar viena sekretorė – V. Gulbinienė. Pasikeitė revizijos komisija – A. Maknavičienė tapo pirmininke, G. Bedalienė ir Ž. Svičiulienė – narėmis.

1991 metų vasario 25 dieną VID valdybos pirmininko pavaduotoju išrinktas doc. V. Usonis, sekretore – vyr. gydytojo pavaduotoja V. Gulbinienė, nariu R. Misevičius, kuris turėjo atstovauti valdybai Santariškių skyrių pediatrams infektologams. Revizijos komisija nepasikeitė. Pasikeitimai įvyko, nes dauguma narių norėjo, kad kuo daugiau Santariškių infektologų pediatrų dalyvautų VID veikloje.

Rinkimuose 1996 metų vasario 8 dieną pirmininko pavaduotoja išrinkta A. Marcinkutė, sekretorė G. Bedalienė, išdininkas A. Žitkovskis. Posėdyje buvo nuspręsta nerinkti revizijos komisijos, nes išdininkai tvarkingai ir laiku rinko mokesčius ir kasmet pristatė draugijai finansines ataskaitas, kuriose atsispindėjo surinktos ir išleistos lėšos. Pradžioje nario mokestis buvo 10 Lt, stojamasis mokestis – 15 Lt, vėliau, tai yra nuo 2008 metų, mokestis padidėjo iki 30 Lt, o stojamasis mokestis – iki 50 Lt. Pensininkai mokesčių nemoka. Pagrindinės išlaidos – 10 proc. nuo surinktos sumos skiriamos VMD ir 30 proc. – LID. Iš likusių pinigų perkami vokai programoms išsiųsti į kitas įstaigas, rajonus, žurnalo prenumerata ir proginės išlaidos (gėlės, atvirukai).

2000 metų rinkimuose buvo nutarta sumažinti valdybos narių skaičių iki 3 – pirmininkas (doc. E. Broslavskis), sekretorė (G. Bedalienė) ir išdininkas (A. Žitkovskis). Ta pati valdyba po 5 metų (2005 metais) buvo perrinkta. Likimas taip lėmė, kad 30 metų pirmininku teko būti man. Šiuo laikotarpiu VID narių skaičius nuolat keitėsi. 1985 metais jų buvo 58, o 1989 metais padaugėjo iki 62. Vėliau narių skaičius pradėjo mažėti ir 1999 metų jų liko tik 39. Laikui bėgant narių skaičius pradėjo vėl didėti ir 2007–2008 metais jų buvo 55 nariai. Toks dalyvaujančių narių skaičiaus svyravimas vyko todėl, kad dalis pediatrų infektologų, pasikeitus darbo vietai, perėjo į Lietuvos pediatrų draugiją, nors su laiku vėl tapdavo VID nariais. Gydytojai, kurie ateidavo dirbti į Santariškių ligoninės Vaikų infekcinius skyrius, įstodavo irgi į VID. Narių skaičiaus kaitai įtakos turėjo ir infektologų etatų panaikinimas kai kuriuose miesto sveikatos apsaugos padaliniuose. Pagrindinį VID branduolį visada sudarydavo Vilniaus Infekcinės ligoninės ir klinikos (anksčiau katedros) darbuotojai. Labai aktyviai VID darbe dalyvaudavo poliklinikų infekcinių kabinetų gydytojai, noriai į draugijos veiklą įsitraukė ir Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Mikrobiologijos padalinio darbuotojai. Vienu metu trumpalaikiais nariais buvo net Epidemiologijos, mikrobiologijos instituto bendradarbiai, dezinfekcinės stoties darbuotojai, beveik pastoviais nariais tapo kai kurie AIDS laboratorijos personalo gydytojai. Reikia paminėti aktyvų narių dalyvavimą posėdžiuose iš artimiausių miestų – Nemenčinės, Elektrėnų, Druskininkų, Visagino. Dalyvavo VID veikloje nariai ir iš rajonų, pavyzdžiui, Utenos, Ukmergės, Molėtų, Švenčionių, Širvintų, Zarasų. Bet jų narystė ir dalyvavimas posėdžiuose buvo nepastovus ir trumpalaikis. Daugiausiai lankė posėdžius ir dalyvavo išvykose infektologai iš Utenos Z. Gaidienė ir Ž. Tamošiūnienė.

Kadangi VID veikloje dalyvauja aplinkinių rajonų infektologai, draugija kartais pavadinama apskrities. Toks pavadinimas ne visai priimtinas, nes 1977 metų kovo 11 dieną išplėstiniame VMD valdybos posėdyje, dalyvaujant infektologų sekcijos pirmininkui, priimtas nutarimas atsisakyti žodžių *mokslinė*, *miesto*, *zona*, paliekant miesto (Vilniaus) pavadinimą ir specialybę. Žodžių darinys *Vil-*

niaus infektologų draugija (VID) rodo, kad bendrija skirta ir aplinkinių rajonų infektologams, kurių dalyvavimas ir veikla VID sveikintina ir labai pageidaujama.

Nuo pirmųjų mano vadovavimo metų daug dėmesio buvo skiriama 10 mėnesių plano sudarymui, kuriame dalyvavo ir katedros, o vėliau ir klinikos darbuotojai. Metinis planas ypač kruopščiai buvo rengiamas ir apsvarstomas pirmaisiais darbo dešimtmečiais. Gruodžio mėnesį visada planuotinas dalyvavimas VMD plenariniame posėdyje, kuris dažniausiai vyko Antakalnio klinikinėje ligoninėje, o metų pradžioje – sergamumas infekcinėmis ligomis Vilniuje. Kiekvieno mėnesio pradžioje sudaroma eilinio posėdžio programa, susidedanti iš 2–3 klausimų, į darbotvarkę buvo įtraukiami gydomo ligonio aptarimas. Programa-kvietimas buvo išdalijama ligoninės padaliniams ir paštu išsiunčiama į miesto gydymo įstaigas ir rajonus. Patobulintame kvietimo makete, 1991 metais atspausdintame tipografijoje, daugybę metų reikėjo įrašyti tik datą ir temą. Posėdžiai beveik visada vyko Vilniaus klinikinėje infekcinėje ligoninėje, Birutės g. 1, mėnesio pabaigoje, narių patogumui – ketvirtadieniais 15 val. Pamažu šis laikas tapo nuolatinis.

Susirinkimų tematiką lėmė tuo metu gydomų ligonių diagnozės, vykdomų mokslinių darbų apžvalga. 1980–1995 metais dažniausios aptariamos temos buvo žarnyno infekcijos ir invazijos, meningokokinė infekcija, A ir B hepatitai, toksoplazmozė, trichineliozė, botulizmas, stabligė, hospitalinės infekcijos. Posėdyje buvo pristatomi pacientai, sergantys maliarija, visceraline leishmanioze, pseudotuberkulioze, blastocirkoze, leptospiroze ir kt. Dažnai buvo aptariami pacientai, sergantys įprastomis ligomis, bet labai sunkiomis formomis, netipine eiga, retai pasitaikančiomis komplikacijomis.

Į posėdžius buvo kviečiami skaityti pranešimus kitų specialybių gydytojai – pediatrai, gastroenterologai, urologai, chirurgai, kardiologai ir kt. Įspūdingas, paliekantis prisiminimus buvo chirurgo prof. A. Svikliaus pranešimas apie mechanines geltas ir gydymo rezultatus (1987 metais). Įdomius pranešimus perskaitė Kauno infektologai prof. A. Laiškonis, prof. I. Dievaitienė, Kauno infekcinės ligoninės vyr. gydytojas S. Panavas, gyd. E. Čepulis. Draugijos nariai, grįžę iš tarptautinių kongresų, simpoziumų, tobulinimosi kursų, dalydavo gautomis žiniomis posėdžiuose, pavyzdžiui, prof. A. Ambrozaitis, doc. L. Jančorienė, doc. I. Narkevičiūtė, doc. B. Luneckaitė, vyr. gydytojas E. Motiejaitis, A. Marcinkutė, R. Misevičienė ir kt. Paminėtini įdomūs pranešimai: pediatrės doc. A. Rainytės (apie herpinę infekciją), med. m. dr. S. Čaplinsko (apie ŽIV infekciją), gyd. J. Bunikio (apie legioneliozę).

Darbo patirtimi posėdžiuose pasidalydavo draugijos nariai – doc. J. Ūsaitis, doc. Č. Lenkauskaitė, skyriaus vedėjai M. Burneikienė, A. Mockienė ir J. Baltaitienė bei daugybė kitų gydytojų.

Atskirais pranešimais buvo paminėti patriarchų Louis Pasteuro, Jono Basanavičiaus, Vinco Kudirkos jubiliejai. Iki 1993 metų draugijos posėdžiai vyko reguliariai, kas

mėnesį, išskyrus vasarą. Kiekvienas posėdis buvo smulkiai protokoluojamas, renkami dalyvaujančiųjų parašai. Prof. P. Čibiras spaudoje rašė, kad VID tapo kvalifikacijos kėlimo mokykla.

Draugija padėdavo nariams pasirengti kvalifikacinei atestacijai. Pretendentas į pirmąją, arba aukščiausiąją, kvalifikacinę kategoriją savo darbą privalėjo pristatyti draugijos posėdyje. Kiekvienam atestuojamajam draugijos pirmininkas rašydavo išsamią charakteristiką. Be to, teko rašyti atsiliepimus apie kitų atestuojamų miestų infektologų apie darbą.

Iki 1995–1999 metų posėdžių su kitomis draugijomis arba medicinos įstaigomis buvo mažai ir jie vyko miesto salėse. Dažniausiai tai būdavo konferencijos, kuriose dalyvaudavo kitų šalių garsūs mokslininkai, pavyzdžiui, prof. N. Nikiforovas (1988 metais, Maskva), kalbėjęs apie botulizmą, prof. P. Sult (1995 metais, Jungtinės Amerikos Valstijos) perskaitė pranešimą apie tyrinėjamas ūmines respiracines ligas ir pasiutligę, prof. M. Turijanovas (1990 metais ir 1996 metais, Maskva) gvildeno klausimą apie difteriją, maliariją, lėtinių virusinių ligų problemą, prof. S. Gravenštejn (1997 metais, Jungtinės Amerikos Valstijos) apie gripą ir skiepus, prof. V. Bočorišvili (Tbilisis) labai emociškai pristatęs sepsio problemą. Specialistai iš Stokholmo prof. O. Weilandas, B. Cristenssonas, M. Hurtigas, A. S. Lungrenas (1999 metais) skaitė pranešimus apie lytiškai plintančias ligas, skiepijimus ir kitas infekcinių ligų problemas.

Kartu su Vilniaus universiteto Medicinos fakultetu VID iškilmingai paminėjo prof. P. Čibiro 70 metų ir prof. A. Ambrozaičio 60 metų jubiliejus. Paminėtinas 1981 metų jungtinis jubiliejinis posėdis Medicinos fakulteto Didžiojoje auditorijoje, skirtas 200-osioms fakulteto metinėms, kartu su higienistais, epidemiologais ir mikrobiologais. Jame prof. P. Čibiras skaitė pranešimą *Infektologijos mokslo pradžia senajame Vilniaus universitete ir dabarties aktualios problemos*. Kalbėjo prof. V. Kviklys ir doc. A. Svičiulis.

Visada VID glaudžiai bendradarbiavo su VMD, nariai lankė plenarinius posėdžius, pirmininkas visada dalyvavo valdybos susirinkimuose. 1979 metais prof. P. Čibiras ir doc. Č. Lenkauskaitė buvo apdovanoti diplomu už plačiai įdiegtą į praktiką storjo kraujo lašo tyrimą žaibinės meningokokemijos atvejais. 1980 metų gruodžio 12 dieną VMD veiklos iškilmingame 175 metų minėjime Vilniaus universiteto Kolonų salėje doc. E. Broslavskis buvo apdovanotas atminimo medaliu. 1988 metais V. Usonis apdovanotas draugijos diplomu už įdiegtą į praktiką Vilniaus mieste naujų monokloninių antikūnų nustatymo metodą vertinant žmogaus imuninės sistemos būklę. 1992 metais doc. A. Ambrozaitis ir K. Žagminas tokį patį diplomą gavo už hepatito C diagnostikos metodą, o 1996 metais habil. dr. A. Ambrozaitis ir dr. Ž. Mauricas – už įdiegtą hepatito C gydymą interferonu. 2005 metais 200-ųjų VMD metų veiklos jubiliejiniame posėdyje prof. A. Ambrozaitis išrinktas VMD garbės nariu.

Išvažiuojamieji posėdžiai į kitus miestus 1979–1991 metais buvo labai reti. Vienas jų į Elektrėnus 1980 metų rugsėjo 26 dieną įvyko kartu su Epidemiologijos, mikrobiologijos ir higienos institutu bei jų draugijomis. Posėdyje garbingai paminėtas instituto 40 metų darbo jubiliejus ir higienisto prof. J. Šopausko 80 metų sukaktis. Konferencijoje svarstyta apie infekcinių ligų diagnostikos tobulinimą. 1989 metų lapkričio mėnesį Šiauliuose buvo organizuotas dar vienas posėdis kartu su LID bei mikrobiologų ir epidemiologų draugijomis. Konferencijoje buvo bendras plenarinis posėdis, o po pertraukos atskirai posėdžiavo infektologų ir mikrobiologų bei epidemiologų draugijos. Infektologai svarstė apie Kauno infekcinės ligoninės reanimacijos skyriaus darbą, kalbėta apie meningokokinę infekciją, kriptosporidiozę, trichineliozę, vaikų infekcijas ir apie laparoskopijos tyrimą.

1992 metais Kauno infektologų iniciatyva organizuota visos Lietuvos infektologų konferencija, į kurią buvo pakviesti pranešėjai iš užsienio. Nuo 1995 metų, kai LID draugijos pirmininku tapo doc. A. Ambrozaitis, birželio mėnesio pradžioje penktadieniais konferencijos Palangoje tapo kasmetės. Pirmosios dienos rytiniame konferencijos posėdyje pranešimus skaitydavo kitų šalių pranešėjai, o popietiniame posėdyje – mūsų šalies miestų ir rajonų lektoriai. Konferencijoje išklausedavome 20–25 pranešimus. Kitą dieną vykdavo LID valdybos posėdis, o kiti dalyviai poilsiaudavo iki kitos dienos (sekmadienio) popietės. Konferencija tapo labai populiari. Joje dalyvaudavo daug narių iš visos Lietuvos. Kaune infektologai kartą per metus ėmė organizuoti 1–2 konferencijas, todėl 1995–2000 metais posėdžių skaičius Vilniaus infekcinėje ligoninėje sumažėjo iki 6–7 per metus. VID valdyba nutarė neprotokoluoti kiekvieno posėdžio, o kasmet rašyti tik ataskaitas, kuriose išvardijamos skaitytos temos, narių skaičius, jų dalyvavimas tobulinimosi kursuose Lietuvoje ir užsienyje. Valdybos rinkimo metais rašomos ir apibendrinamosios ataskaitos, kurios buvo skaitomos posėdžiuose.

2000–2009 metais pasikeitė svarstomos temos ir su jomis siejamos problemos. Dažnai susirinkimų tematika aptariama su LID valdybos nariais. Posėdžiuose buvo svarstomos šios temos: difterija, hepatitas C, lėtinis hepatitas B, gripas, citomegaloviruso infekcija, ŽIV, pasiutligė, stabligė, erkinis encefalitas, echinokokoze, Creutzfeldo-Jakobo liga, imunoprofilaktikos priemonės, visada analizuotas sergamumas infekcinėmis ligomis Vilniuje.

Nuo 2000 metų tarp infektologų tapo populiarūs Vilniaus terapeutų draugijos posėdžiai, kuriuos organizuodavo tada dar doc. V. Šapoka ir V. Kasiulevičius. Konferencijos vyko reguliariai viešbučio *Karolina* posėdžių salėje, paskutinį mėnesio ketvirtadienį, išskyrus vasarą. Pirmininkas prof. V. Šapoka labai išsamiai, įdomiai ir profesionaliai apibendrinavo svarstytas temas. Susirinkimas tęsdavosi 5–6 val. su kavos pertrauka. Pabaigoje buvo išdalijami dalyvių pažymėjimai, kuriuose nurodytos išklaustytos valandos,

tinkančios licencijoms pratęsti. Draugija leido žurnalą *Internistas*, kuriame infektologai spausdino straipsnius. Kartais visas žurnalas, kaip *Internisto* priedas, būdavo pavadintas *Infekcinės ligos*. Kai kurie VID nariai buvo dar ir kitų draugijų – pediatrių, gastroenterologų – nariai ir lankė jų posėdžius.

Konferencijos Palangoje, Kaune, kitų draugijų susirinkimai bei reguliarius terapeutų draugijos posėdžiai ketvirtadieniais priverstė 2005–2009 metais sumažinti infektologų susirinkimus iki 2–3 posėdžių per metus, bet dalyviai gaudavo pažymėjimus apie išklaustas valandas.

2009 metų ataskaitoje (paskutinė – E. Broslavskio) rašoma, kad draugijoje buvo 51 narys (2 išstojo ir 2 įstojo), tarp jų 7 pensininkai. Ataskaitoje pažymėta, kad nariai aktyviai dalyvavo Palangos, Kauno konferencijose bei terapeutų posėdžiuose. Infekcinės ligoninės salėje balandžio 8 dieną aptartas praeitų metų sergamumas infekcinėmis ligomis Vilniaus mieste, buvo organizuotos 4 konferencijos su LID valdyba. Iš jų 2 posėdžiai skirti imunoprolaktikai (gripo, pneumokokinei infekcijai), dar vienas, kuris vyko Verkių rūmuose (infekcinių ligų aktualijos) bei Visuomenės sveikatos centre (sezoninis, pandeminis gripas ir vakcinacija). Ataskaitoje rašoma ir apie dar 6 konferencijas, kuriose apsilankė kai kurie draugijos nariai. Pažymėtinos Užkrečiamųjų ligų ir AIDS centro *Dvejopa ŽIV ir tuberkuliozės infekcija*, Chirurgų draugijos konferencija *Vilniaus brolijos 500 metų sukaktis*, Pediatrių ir akušerių draugijos *Motinytės institutui – 200 metų*, farmacinės kampanijos *Roche* konferencija *Virusologijos aktualijos*. Draugijos nariai R. Paulauskienė, V. Kinka tobulinosi Vilniaus universiteto Gydytojų tobulinimo fakultete Infekcinių ligų srityje. Prof. A. Ambrozaitis, doc. L. Jančorienė, doc. R. Matulionytė, doc. I. Narkevičiūtė, A. Marcinkutė dalyvavo įvairiose konferencijose kitose šalyse. Ataskaitoje nurodyta 2009 metais surinkta mokesčių suma – 1 350 Lt, išlaidų – 618,60 Lt, metų pabaigos likutis – 2162,03 Lt ir detali finansinė suvestinė (iždininko).

Daugybė konferencijų, įvairių renginių, pasitarimų, dėl kurių susiklostė situacija, privertusi valdybą rečiau rengti atskirus tik VID nariams skirtus posėdžius Infekcinės ligoninės konferencijos salėje. Nors gydytojai, ypač iš rajonų, poliklinikų, tokių susirinkimų labai norėjo. Jie aiškino, kad juose bendravimas būna artimesnis, mezgami glaudesni ryšiai tarp įstaigų ir narių.

2010 metų kovo 24 dieną viešbučio *Crown Plaza* Konferencijos salėje įvyko atskaitinis rinkimų VID posėdis. Jame dalyvavo 61 narys ir 4 rezidentai. Pirmininkavo LID valdybos pirmininkas prof. A. Ambrozaitis. Po 2 pranešimų apie sergamumą žarnyno ir oro lašelinėmis infekcijomis Vilniuje, doc. E. Broslavskis atsiskaitė už 30 metų pirmininko darbą ir pristatė daugybę skaidrių. Tolesnio darbo VID valdyboje jis atsiskaitė. Įvyko nauji rinkimai. Į Vilniaus valdybą išrinkta doc. R. Matulionytė (pirmininkė), G. Bedalienė (sekretorė), A. Žitkovskis (iždininkas). Po pertraukos išklausti dar 3 pranešimai apie sunkų vėjaraupių atvejį,

gripo epidemiją pasaulyje ir vakcinų naudą bei riziką. Posėdis baigėsi vakariene restorane, esančiame 16 aukšte. 2011 metais Palangos konferencijoje doc. E. Broslavskis buvo išrinktas LID garbės nariu, jam įteiktas diplomats.

Pastaraisiais metais farmacijos kompanijos atsisakė dalyvauti ir finansuoti konferencijas kurorte, todėl Palangos miestą pakeitė Klaipėdos uostas. Dauguma dalyvių gyvena Palangoje ir atvažiuoja į posėdžius Klaipėdoje.

VID nariai tradiciškai ir nuolat dalyvavo terapeutų draugijos posėdžiuose *Karolinos* viešbutyje, kuriuose infektologai ne tik skaitė pranešimus, bet būdavo ir posėdžių, skirtų tik infekcinėms ligoms aptarti. Dažniausiai dalyvaudavo lektorai prof. A. Ambrozaitis, prof. L. Jančorienė, prof. R. Matulionytė, gyd. A. Marcinkutė. Kartais perskaityti pranešimą tekdavo ir man. Dar iki pranešimo pradžios auditorija plodavo, būdavo labai malonu.

Dalis infektologų nuolat dalyvavo ir VMD plenariuose posėdžiuose. Visada juose dalyvavau kaip prezidiumo narys. 2015 metais iškilmingame VMD 210-osioms veiklos metinėms skirtame posėdyje, vykusiame Vilniaus universiteto Teatro salėje, buvau išrinktas VMD garbės nariu, man įteiktas diplomats. Tame pačiame posėdyje Sveikatos apsaugos ministrė R. Šalasevičiūtė įteikė man ir padėkos raštą.

Išrinkta 2010 metų VID valdyba ėmė plačiai naudotis įvairiomis konferencijomis, kurių skaičius nuolat didėjo, bei skatino narius pristatyti žodinius ir standinius pranešimus. Atsirado plačios galimybės dalyvauti įvairių pasaulio šalių renginiuose, kuriuose galima buvo skaityti pranešimus arba pristatyti standinius pranešimus. Nariai galėjo lengviau publikuoti straipsnius vietinėje ir užsienio spaudoje. Tokia tendencija pateikta VID pirmininkės prof. R. Matulionytės 2018 metų ataskaitoje. 2018 metais narių skaičius sumažėjo iki 32, tačiau žodinių ir standinių pranešimų konferencijose Lietuvoje ir užsienyje buvo pristatyta 43. Daugiausiai pranešimų skaitė prof. L. Jančorienė (11, iš jų 2 bendraautorė) ir prof. R. Matulionytė (14, iš jų 6 bendraautorė). Nemažai žodinių ir standinių pranešimų pristatė I. Čaplinskienė, A. Marcinkutė, dr. A. Kirkliauskienė. Pranešimų bendraautorai ir skaitovai buvo B. Zablockienė, A. Voinič, E. Matulytė, G. Gaižutytė-Monteleone, M. Paulauskas. 2018 metų ataskaitoje nurodyti pagrindiniai infektologų renginiai Klaipėdoje (birželio 7 dieną), Vilniuje (gegužės 16 dieną), Kaune (lapkričio 14 dieną) ir Vilniuje epidemiologų organizuota 6-oji nacionalinė infekcinių ligų konferencija (lapkričio 29–30 dienomis). Jose gausiai dalyvavo VID nariai.

Labiausiai 2018 metais įsimintinas VID posėdis vyko Infekcinėje ligoninėje gegužės 16 dieną. Jis buvo skirtas prof. A. Ambrozaičio 70 metų sukaktčiai. Jubilias perskaityti pranešimą *ŽIV Lietuvoje 2018 metais: situacija ir iššūkiai*. Prof. L. Jančorienė trumpai pakalbėjo apie ligoninės istoriją, plačiau – apie profesoriaus darbo kelią ir jo nuopelnus medicinai bei mokslui. Be infektologų, susirinkime

dalyvavo klinikos padalinių, kitų Vilniaus universiteto klinikų, farmacijos įmonių atstovai. Visi iškilmingai pasveikino profesorių, renginys baigėsi furšetu. Nuo 2010 metų tai buvo vienintelis draugijos posėdis Vilniaus infektinėje liginėje, Žvėryne.

Dar 2018 metų ataskaitoje pažymėta, kad VID nariai Lietuvos ir užsienio spaudoje paskelbė 13 publikacijų. Jų autoriai – prof. L. Jančorienė, prof. R. Matulionytė, dr. D. Radzišauskienė, I. Čaplinskienė, B. Zablockienė, G. Gaižutytė-Monteleone. Akcentuota, kad tai buvo kruopštus VID narių bendras, o kai kurių – ir individualus – darbas. Nariai kėlė savo kvalifikaciją 17 užsienio renginių (Europoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose). Tarp jų buvo ir jaunų specialistų – G. Gaižutytė-Monteleone, E. Matulytė, M. Paulauskas.

2018 metais pasikeitė LID pirmininkas, nes prof. A. Ambrozaitis po 23 metų nuo liepos 1 dienos kategoriškai atsisakė vadovauti draugijai. Valdybos posėdyje birželio mėnesį išrinkta nauja LID valdybos pirmininkė kaunietė dr. Danguolė Važnaisienė. Ji labai pagyveno valdybos darbą. Be įprastų konferencijų ir suvažiavimų Trakuose, prasidėjo nuolatinis nuotolinis bendravimas su visais LID nariais, miestų draugijos skyriai turi reguliariai pristatyti metines atskaitas, žurnalas *Infekcinės ligos* leidžiamas kasmet ir kt.

2019 metais VID narių skaičius padidėjo iki 44. Ataskaitoje rašoma, kad įvairiuose renginiuose perskaityti 29 pranešimai. Jų autoriai – prof. L. Jančorienė (12), prof. R. Matulionytė (6), A. Marcinkutė (3), B. Zablockienė (2), L. Svetikas (2), E. Matulytė (1), J. Kubiliūtė (1). Draugijos nariai kėlė savo kvalifikaciją Lietuvoje infektologų konferencijose Klaipėdoje (06 07), Vilniuje (10 09), Kaune (11 14). Be to, vilniečiai apsilankė 14 užsienio renginių. Ypač daug narių dalyvavo Rygos 2-ajame jaunųjų infektologų kongrese (13), nemažai Europos klinikinės mikrobiologijos ir infekcinių ligų kongrese Amsterdame (8), kituose renginiuose tobulinosi 1–2 nariai. Pagrindiniai 10 publikacijų 2019 metais autoriai buvo prof. L. Jančorienė ir prof. R. Matulionytė – po 3, dr. B. Zablockienė, dr. A. Kirkliauskienė, I. Kubiliūtė ir E. Jauneikaitė – po 1. Ataskaitoje rašoma, kad prof. L. Jančorienė, prof. R. Matulionytė, dr. B. Zablockienė, L. Svetikas dalyvavo 8 Sveikatos apsaugos ministerijos ir kitų organizacijų komisijose, kuriose buvo aptariamais svarbūs infektologams klausimai.

2020 metais COVID-19 pandemijos metu visos konferencijos vyko nuotoliniu būdu. LID pirmininkė dr. D. Važnaisienė organizavo 2 tokias konferencijas, iš kurių rugsėjo 3 dieną buvo tarptautinė, o kita, vykusį spalio 7 dieną, buvo skirta Lietuvos gydytojams. Pranešimus skaitė doc. D. Radzišauskienė, dr. B. Zablockienė, A. Marcinkutė, E. Matulytė. Be to, 17 renginių, daugiausiai nuotolinių, VID nariai, ne tik nuolatiniai lektoriai, bet ir jauni nariai pristatė žodinius ir stendinius pranešimus. Paminėtini pranešimai: prof. L. Jančorienės VMD nuotolinėje konferencijoje gruodžio

18 dieną *Pandemijų pamokos: praeitis – prologas ateičiai* ir stendiniai I. Kubiliūtės, dr. B. Zablockienės, E. Matulytės ir M. Paulausko pranešimai apie COVID-19 sergančių pacientų gydymą Vilniaus universiteto liginės *Santaros* klinikose ECCMID 20-ojoje konferencijoje rugsėjo 20 dieną. Ataskaitoje nurodoma, kad 3 draugijos nariai kėlė kvalifikaciją 8 nuotolinėse kitų specialybių konferencijose Lietuvoje. Tais metais draugijos nariai buvo 13 publikacijų bendraautoriai ir 6 publikacijų pirmieji autoriai. Profesorės L. Jančorienė ir R. Matulionytė dirbo keliose komisijose, dr. B. Zablockienė dėstė Sveikatos priežiūros specialistų kursuose sausio 6 ir 11 dienomis. Doktorantė E. Matulytė stažavosi Prancūzijoje.

2021 metais vis daugiau draugijų ir kitų organizacijų rengė nuotolines konferencijas. LID valdyba organizavo 2 nuotolines konferencijas – birželio 4 dieną ir spalio 2 dieną. Jose dalyvavo profesoriai, doc. D. Radzišauskienė, A. Marcinkutė, L. Svetikas, E. Matulytė. Ilgam įsiminė A. Marcinkutės kirmino maketo pristatymas.

2021 metais VID pirmininkė prof. R. Matulionytė po 10 metų atsisakė toliau vadovauti VID ir organizavo nuotolinius rinkimus. Balsų dauguma išrinkta nauja VID pirmininke Alina Voinič. Sekretorė nebuvo renkama. Nario mokestis sumokamas elektroniniu būdu. VID nariai, kurie nesinaudoja elektronine bankininkyste, nario mokestį gali sumokėti LID išdininkei.

2022 metais COVID-19 atvejų gerokai sumažėjo, todėl dauguma draugijų ir įstaigų atnaujino įprastą konferencijas. LID valdyba birželio 3–4 dienomis Klaipėdoje organizavo Tarptautinę mokslinę praktinę konferenciją. Išklausyti 4 užsieniečių (Italija, Vokietija, Portugalija, Latvija) ir 11 Lietuvos pranešimų. Pertraukų metu organizuoti įvairūs pristatymai, Palangos muzikiniame klube *Vandenis* vyko vakaronė, koncertavo legendinė grupė *Pelenai*. Konferencija skirta LID 50-osioms metinėms. Ilgametis pirmininkas prof. A. Ambrozaitis pranešime apibendrino pusės amžiaus LID darbą, trumpai apibūdino atskirų skyrių veiklą. Renginyje pagerbti draugijos veteranai. Prof. A. Ambrozaitis ir doc. A. Rainytė išrinkti LID garbės nariais, jiems įteikti diplomai. LID pirmininkės dr. D. Važnaisienės iniciatyva 14 narių apdovanoti labai dailia asmenine progine stikline statulėlė su užrašu *Už nuopelnus Lietuvos infektologų draugijos veikloje* ir nario pavarde. Tokios nominacijos įteiktos prof. A. Ambrozaičiui, doc. A. Rainytei ir dar net 5 vilniečiams – prof. L. Jančorienei, prof. R. Matulionytei, doc. J. Ūsaičiui, doc. E. Broslavskiui, A. Marcinkutei. Tai rodo, kad LID valdyba gerai vertina VID darbą.

Tikime, kad VID, LID skyrius ir VMD sekcija sėkmingai dirbs ir ateityje, nuolat aktyvins veiklą ir puoselės pirmtakės senosios VMD tradicijas.

LITERATŪRA

1. Vilniaus medicinos draugija. 1988 m. ir 1999 m.
2. Vilniaus infektologų draugijos protokolai, ataskaitos.